

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 22 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540, z późn. zm.), minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, w przypadkach uzasadnionych interesem publicznym lub ważnym interesem podatników, zaniechać w całości lub w części poboru podatków, określając rodzaj podatku, okres, w którym następuje zaniechanie, i grupy podatników, których dotyczy zaniechanie.

Projektowana zmiana rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 11 marca 2022 r. w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od niektórych dochodów (przychodów) związanych z kredytem hipotecznym udzielonym na cele mieszkaniowe (Dz.U. poz. 592) (dalej: rozporządzenie z dnia 11 marca 2022 r.), ma na celu przedłużenie zaniechania poboru podatku dochodowego z ww. tytułu o kolejne dwa lata i objęcie nim dochodów bądź przychodów uzyskanych w okresie od 1 stycznia 2023 r. do 31 grudnia 2024 r. Obowiązujące rozporządzenie w swym aktualnym kształcie przewiduje zaniechanie o analogicznym zakresie dla dochodów (przychodów) uzyskanych w 2022 r. Nowelizowane rozporządzenie poprzedzone zostało wydaniem trzech rozporządzeń na mocy których odstąpiono od poboru podatku od ww. dochodów (przychodów) uzyskanych przez podatników w okresie od 1 stycznia 2015 r. do 31 grudnia 2021 r.

Czerpiąc formułę z rozporządzeń obowiązujących w latach ubiegłych, proponowana zmiana rozporządzenia zawiera propozycję kontynuowania zaniechania poboru:

- ✓ podatku dochodowego od osób fizycznych od dochodów (przychodów) osób fizycznych z tytułu:
 - wierzytelności umorzonych osobie fizycznej z tytułu kredytu mieszkaniowego, lub
 - świadczeń otrzymanych przez osobę fizyczną z tytułu kredytu mieszkaniowego udzielonego w walucie obcej lub w złotych, lecz nominowanego lub indeksowanego do waluty obcej, w związku z powstaniem przychodu z tytułu zastosowania ujemnego oprocentowania;
- ✓ podatku dochodowego od osób prawnych od dochodu odpowiadającego równowartości umorzonych kwot wierzytelności z tytułu kredytów mieszkaniowych, od tej części kapitału, od której następuje zaniechanie poboru podatku dochodowego od osób fizycznych.

Zasadność przedłużenia aktualnie obowiązującego rozporządzenia, analogicznie jak miało to miejsce w przypadku dotychczas wydawanych rozporządzeń w przedmiocie zaniechania poboru podatku od umorzonych wierzytelności z tytułu kredytów walutowych, potwierdził Związek Banków Polskich (dalej: ZBP), który wskazał, iż aktualna pozostaje szczególna potrzeba przedłużenia wskazanych rozwiązań, które stanowią istotną zachętę do zawierania przez kredytodawców i kredytobiorców ugód w celu restrukturyzacji tzw. kredytów frankowych.

Działania polskiego sektora bankowego podejmowane po decyzji Szwajcarskiego Banku Centralnego o uwolnieniu kursu franka szwajcarskiego (dalej: CHF), ogłoszonej w dniu 15

stycznia 2015 roku, powodującej wzrost wysokości rat kredytów hipotecznych w walucie szwajcarskiej, mają na celu ograniczenie negatywnych skutków wynikających ze zmiany kursu waluty szwajcarskiej na możliwość terminowej spłaty kredytów mieszkaniowych denominowanych w tej walucie przez polskich obywateli.

Jednym z działań restrukturyzacyjnych oferowanym klientom, którzy zaciągnęli walutowy kredyt hipoteczny na inwestycję, której celem jest zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych jest, w przypadku wyczerpania innych możliwości, częściowe umorzenie spłaty kredytu, w tym jego części kapitałowej.

Ponadto w wyniku utrzymywania się stopy referencyjnej na niskim poziomie (w szczególności dla CHF) mają miejsce przypadki, w których kredytodawca nalicza ujemne oprocentowanie kredytu. Ze zjawiskiem tym mamy do czynienia w sytuacji, gdy stosowana przez instytucje kredytowe w ramach umów zawieranych z odbiorcami swych usług stopa procentowa, będąca rynkowym wyznacznikiem kosztu udostępnionego kapitału, kształtuje się na poziomie poniżej zera. W wyniku uwzględnienia takiej wartości przy obliczeniu oprocentowania kredytu otrzymujemy rezultat ujemny, co de facto oznacza, że kredytobiorca nie tylko nie jest zobowiązany do zwrotu odsetek, ale również obniżana jest jego rata kapitałowa. W takim przypadku, tj. wskutek zapłaty kwoty kredytu poniżej jego nominalnej wartości (kwoty przypadającej na spłatę kredytu) po stronie kredytobiorcy powstaje przychód.

Upływ terminu obowiązywania rozporządzenia z dnia 11 marca 2022 r., pozostającego w mocy do 31 grudnia 2022 roku, rodziłby na gruncie ustawy z dnia 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2021 r. poz. 1128 z późn. zm.) (dalej: ustawa PIT) konieczność rozpoznania przychodu w związku z umorzeniem przez bank wierzytelności z tytułu kredytu. Przychodem dla kredytobiorców jest wówczas kwota umorzonego zobowiązania kredytowego wraz z wymagalnymi odsetkami, stanowiąca przychód z innych źródeł, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ww. ustawy, powstający w dniu jego umorzenia. Przychód ten podlega opodatkowaniu na ogólnych zasadach, według obowiązującej skali podatkowej, o której mowa w art. 27 ust. 1 ustawy PIT. Analogicznie, w odniesieniu do ujemnego oprocentowania, w sytuacji zapłaty kredytu poniżej istniejącego zobowiązania (należności głównej), powstaje przychód z innych źródeł, podlegający opodatkowaniu według skali podatkowej.

W konsekwencji, na banku ciążyłby obowiązek sporządzenia informacji PIT-11 (informacja o wysokości przychodów uzyskanych w roku podatkowym) i przesłania jej podatnikowi oraz właściwemu dla podatnika urzędowi skarbowemu w terminie i na zasadach określonych w art. 42a i art. 42g ustawy PIT. Podatnik, któremu bank umorzył kwoty wierzytelności z tytułu kredytu, byłby natomiast obowiązany do uwzględnienia takiego przychodu w zeznaniu podatkowym składanym za rok, w którym go uzyskał i obliczenia należnego podatku od łącznej sumy dochodów.

Jednakże pozostaje zasadne, aby decyzje kredytodawców o częściowym umorzeniu spłaty kredytu, nie wiązały się dla kredytobiorców z koniecznością opodatkowania dochodu uzyskanego z tytułu

tego umorzenia. Skoro bowiem kredytobiorcy napotykali trudności w regulowaniu zobowiązań wobec podmiotu udzielającego kredytu, tym bardziej mogą mieć trudności w zapłaceniu podatku dochodowego od osób fizycznych należnego z tytułu otrzymania przysporzenia majątkowego w postaci umorzenia tych zobowiązań. Nie bez znaczenia jest również fakt, że część kredytobiorców toczy spory sądowe z bankami zarzucając abuzywność klauzul indeksacyjnych przy hipotecznych kredytach mieszkaniowych denominowanych lub indeksowanych do waluty obcej. Opodatkowanie umarzanych kredytobiorcom kwot w sytuacji, gdy dochodzą oni przed sądami nieważności zawartych przez nich umów (częściowej lub całkowitej), czyli podważają zasadność wymagalności tych kwot, budziłoby zatem istotne kontrowersje.

Opowiadając się za potrzebą przedłużenia obowiązywania rozporządzenia z dnia 11 marca 2022 r., ZBP, podobnie jak w poprzednich latach zaznaczył, że uzyskane przez kredytobiorców umorzenie kredytu będzie stanowiło dla tej grupy realną, wymiennie poprawiającą jej położenie korzyść, wyłącznie w sytuacji, jeśli działania instytucji finansowych zmierzające do ułatwienia spłaty zadłużenia kredytobiorcom spotkają się z synergiczną reakcją ze strony państwa. W tym kontekście ZBP podkreślił, iż przedłużenie skutków prawnych aktualnie obowiązującego rozporządzenia koreluje ze względami leżącymi u podstaw uruchomienia przez Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego w grudniu 2021 r. programu zawierania ugód. Zaproponowany przez ww. organ program polubownego rozwiązywania sporów polega na „odtworzeniu” ekonomiki historycznego kredytu złotowego (utrzymanie umowy w mocy z konwersją na PLN i zastosowaniem oprocentowania WIBOR + marża). Z prawnego punktu widzenia ugoda polegałaby na częściowym zwolnieniu z długu kredytobiorcy w trybie art. 508 ustawy – Kodeks cywilny.

Zarówno ZBP jak i Urząd Komisji Nadzoru Finansowego zgodnie wskazują, że zaniechanie poboru podatku od kwot umorzonych w ramach zawartych ugód stanowi silny bodziec skłaniający obie strony kredytowych umów walutowych do skorzystania z tego instrumentu na warunkach zaproponowanych przez Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego. Co za tym idzie, rezygnacja z przedmiotowego rozporządzenia mogłaby znacznie ograniczyć zainteresowanie instytucji oferujących kredyty na cele mieszkaniowe, jak i klientów tych instytucji poszukiwaniem konsensu poprzez przewalutowanie umowy kredytowej w drodze ugody. Stosownie do informacji przekazanych przez ZBP, okoliczność tę potwierdzają doświadczenia płynące z początku bieżącego roku, kiedy to w okresie poprzedzającym wejście w życie aktualnie obowiązującego rozporządzenia nastąpił wyraźny spadek liczby zawieranych ugód.

Rozwiązanie problemu kredytów frankowych pozostaje istotnym wyzwaniem dla państwa polskiego. W świetle stanowiska Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego *co do kierunków rozstrzygnięcia zagadnień prawnych przedstawionych przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego dotyczących hipotecznych kredytów mieszkaniowych denominowanych lub indeksowanych do waluty obcej*¹ polubowne rozwiązywanie sporów związanych z walutowymi

¹ Stanowisko opublikowano na stronie:

https://www.knf.gov.pl/knf/pl/komponenty/img/Stalowisko_UKNF_dla_SN_ws_kredytow_FX_74047.pdf

kredytami mieszkaniowymi jest narzędziem optymalnym. Jak wskazał UKNF kierunek ten jest zgodny z rekomendacjami Narodowego Banku Polskiego (Raport o stabilności systemu finansowego. Czerwiec 2022, Narodowy Bank Polski, Warszawa, 2022, s. 10, 39), a także z założeniami polityki makroostrożnościowej realizowanej przez Komitet Stabilności Finansowej oraz Ministerstwo Finansów. Działania tych dwóch instytucji – w szczególności w zakresie odnoszącym się do poziomów wag ryzyka dla ekspozycji zabezpieczonych hipoteką na nieruchomości mieszkalnej z tytułu walutowych kredytów mieszkaniowych – również miały na celu promowanie polubownych działań restrukturyzacyjnych podejmowanych przez banki wobec klientów (por. Uchwała Nr 14/2017 Komitetu Stabilności Finansowej z dnia 13 stycznia 2017 r. w sprawie rekomendacji dotyczącej restrukturyzacji portfela kredytów mieszkaniowych w walutach obcych; Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 18 marca 2022 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wyższej wagi ryzyka dla ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach (Dz. U. poz. 687)). Podjęwane na szczeblu centralnym działania zmierzające do stworzenia dla stron umów kredytowych uwarunkowań prawnych sprzyjających zawieraniu ugód, będą bardziej skuteczne, jeśli umożliwi się dalsze wykorzystanie instrumentów fiskalnych do podtrzymania zainteresowania kredytobiorców i kredytodawców dedykowanym dla nich rozwiązaniem.

Należy mieć również na względzie, że ostatnie miesiące przyniosły nowe zjawiska, które stanowią dodatkowe uzasadnienie przedłużenia zaniechania poboru podatku od kwot umorzonych zobowiązań kredytowych, bądź też znacząco zintensyfikowały negatywne aspekty okoliczności, które ustawodawca miał na względzie odstępując od poboru podatku z ww. tytułu na mocy rozporządzeń wydawanych od 2016 r. Silnych argumentów przemawiających za podtrzymaniem mechanizmu zaniechania opodatkowania przychodu powstającego dla podatników w związku z umorzeniem należności wynikających z zobowiązania kredytowego dostarcza także wyjątkowe tempo wzrostu inflacji, jak również osłabienie rodzimej waluty względem wiodących w obrocie międzynarodowym walut, w tym również CHF.

Umocnienie walut zagranicznych w stosunku do złotego odzwierciedlają niezwykle wysokie poziomy notowań franka szwajcarskiego i dolara będące m.in. następstwem interwencji monetarnej podejmowanej przez banki centralne poszczególnych jurysdykcji.

Należy również zaznaczyć, że kontynuacja podnoszenia stóp procentowych może powodować dla kredytobiorców walutowych dalszy wzrost kwoty całkowitego zobowiązania zaciągniętego w danej walucie zagranicznej bądź też denominowanego do tej waluty lub indeksowanego jej kursem. Przy czym koniecznym jest wyartykułować, że zdeterminowana aktualnym poziomem inflacji polityka monetarna prowadzona przez właściwe w tej dziedzinie organy poszczególnych jurysdykcji stanowi dla kredytobiorców walutowych podwójne obciążenie, tj. prowadzi do wzrostu kwoty należnego kapitału do spłaty, jak również skutkuje podwyższeniem stopy referencyjnej wyznaczającej poziom oprocentowania, co pociąga za sobą wzrost części odsetkowej udzielonego kredytu.

Powyższe argumenty skłoniły Ministra Finansów do przedłużenia obowiązywania rozporządzenia z dnia 11 marca 2022 r. w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od niektórych dochodów (przychodów) związanych z kredytem hipotecznym udzielonym na cele mieszkaniowe i zastosowanie go do dochodów (przychodów) uzyskanych od 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.

Jednocześnie niezbędne jest dalsze istnienie zachęt dla kredytodawców do podejmowania działań zmierzających do umarzania wierzytelności osobom fizycznym z tytułu udzielonych im kredytów mieszkaniowych. Stąd, proponuje się podtrzymanie funkcjonującego na podstawie rozporządzenia z dnia 11 marca 2022 r., zaniechania poboru podatku dochodowego od osób prawnych, od dochodów stanowiących równowartość umorzonych wierzytelności z tytułu kredytów, od tej części kapitału, od której następuje zaniechanie poboru podatku dochodowego od osób fizycznych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Rozwiązanie to miałyby zastosowanie do podatników podatku dochodowego od osób prawnych, których działalność podlega nadzorowi państwowego organu nadzoru nad rynkiem finansowym, uprawnionych do udzielania kredytów na podstawie odrębnych ustaw regulujących zasady ich funkcjonowania. Projektowana regulacja dotyczyłaby więc takich sytuacji, w których podatnicy podatku dochodowego od osób prawnych umarzaliby osobom fizycznym wierzytelności z tytułu zabezpieczonych hipotecznie kredytów, na podstawie zawieranych ugód.

Podkreślenia wymaga, że umorzenia kredytów dotyczą zwykle części stanowiącej dla banku dodatnie różnice kursowe między wartością ustaloną w oparciu o historyczny kurs danej waluty obcej względem złotego z dnia udzielenia lub uruchomienia kredytu a kursem na dzień zawarcia ugody (umorzenia), które zostały przez banki uwzględnione w podstawie opodatkowania jako przychody podlegające opodatkowaniu na zasadach przewidzianych w art. 9b ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1800, z późn. zm.).

Stąd też w celu zachęcenia kredytodawców do pomocy kredytobiorcom poprzez umorzenie kredytu, proponuje się utrzymanie zaniechania poboru podatku dochodowego od osób prawnych, określonego w § 2 obowiązującego rozporządzenia. Wzorem uprzednio wydanych rozporządzeń aktualnie pozostanie zastrzeżenie, że zaniechanie poboru podatku dochodowego od osób prawnych nie ma zastosowania do dochodów odpowiadających kwocie wierzytelności pomniejszających w jakiegokolwiek formie przychód, dochód, podstawę opodatkowania lub podatek podmiotu udzielającego kredytu mieszkaniowego lub umarzającego kwoty wierzytelności z tytułu kredytu mieszkaniowego, z wyjątkiem rezerw i odpisów utworzonych na te wierzytelności, które zostały rozwiązane w związku z umorzeniem i w następstwie ich rozwiązania ustalony został przychód do opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych.

Odnosząc się do działalności kredytodawców, kredyt mieszkaniowy został zdefiniowany na potrzeby aktualnie obowiązującego rozporządzenia w § 3. W sytuacji ewentualnej sukcesji praw związanych z umowami kredytowymi okoliczność podlegania przez dany podmiot nadzorowi

państwowego organu nadzoru nad rynkiem finansowym należy oceniać - w odniesieniu do podmiotu udzielającego kredytu - na moment udzielenia kredytu, natomiast w odniesieniu do podmiotu dokonującego umorzenia - na moment umorzenia. Zawarta w rozporządzeniu definicja kredytu mieszkaniowego nie ma na celu wykluczenia z zakresu zaniechania przypadków sukcesji praw z umowy kredytowej. Zaniechanie, przy spełnieniu pozostałych warunków, powinno objąć również sytuacje, gdy kredyt mieszkaniowy został udzielony przed dniem 15 stycznia 2015 r. przez podmiot, który podlegał nadzorowi państwowemu organu nadzoru nad rynkiem finansowym, a następnie na skutek sukcesji praw w miejsce dotychczasowego kredytodawcy wstąpił inny podmiot, który podlega ww. nadzorowi.

Jak wskazano wcześniej, przedłużenie rozporządzenia z dnia 11 marca 2022 r. zwolni kredytobiorców, będących osobami fizycznymi, z obowiązku zapłaty podatku dochodowego od osób fizycznych zarówno od umorzonych przez bank kwot z tytułu zaciągniętego kredytu lub kilku kredytów mieszkaniowych (jeśli kredyty dotyczą, co do zasady, jednej inwestycji mieszkaniowej oraz nie skorzystano z zaniechania poboru podatku od kwot umorzenia kredytu przeznaczonego na inną inwestycję mieszkaniową), jak również od przychodu z tytułu spłaty kwoty kredytów mieszkaniowych poniżej jego wartości nominalnej w związku z zastosowaniem ujemnego oprocentowania.

Tym samym, dla kredytodawców przedłużona aktualnie obowiązująca rozporządzenia oznaczać będzie dalszy brak obowiązku sporządzania i przekazywania, uprawnionym do zaniechania kredytobiorcom i właściwym dla nich urzędom skarbowym, informacji PIT-11 o wysokości uzyskanego przychodu z innych źródeł.

Zarazem, należy zaznaczyć, że utrzymywane w mocy rozporządzenie obejmuje zakresem przedmiotowym formalne umorzenie kwot wierzytelności z tytułu kredytu mieszkaniowego, w szczególności na podstawie ugody. Rozporządzenie nie odnosi się do zmniejszenia salda kredytu w formie innej niż umorzenie wierzytelności z tytułu kredytu, tj. np. na podstawie niebędącej ugodą porozumienia z bankiem o przewalutowaniu kredytu po kursie akceptowalnym dla kredytobiorcy. Ponadto, korzystny dla klienta banku wyrok sądu nie zawsze musi prowadzić wprost do umorzenia wierzytelności - w porozumieniu stron zawartym w wyniku wyroku może dochodzić do sytuacji, w których zobowiązanie zostanie określone w sposób zgodny z prawem, powodując faktyczne zmniejszenie zobowiązania klienta w stosunku do pierwotnej umowy kredytu. Rozporządzenie nie odnosi się również do kwot zwróconych kredytobiorcy (który to zwrot może nastąpić, w zależności od konkretnego stanu faktycznego, obok umorzenia albo w miejsce umorzenia). Jednakże, dla części kredytobiorców – osób fizycznych, które z powyższych powodów nie będą uprawnione do zaniechania na podstawie niniejszego rozporządzenia – mogą istnieć inne podstawy, aby stwierdzić, że przychód (dochód) nie powstaje w oparciu o zasady ogólne. W wielu takich sytuacjach bowiem, w szczególności w przypadku kredytów udzielonych przed 15 stycznia 2015 r., uzasadnione może być powołanie się na wcześniejsze klauzule abuzywne zawarte w umowie kredytowej, których stosowanie prowadziło

do zawyżania wierzytelności z tytułu udzielonego kredytu, oraz na konieczność przywrócenia stanu zgodnego z prawem, który nie powinien generować, co do zasady, przychodu na gruncie podatku dochodowego od osób fizycznych. Sytuacje te powinny być każdorazowo rozpatrywane pod kątem konkretnych okoliczności faktycznych.

Proponuje się, aby zmiana rozporządzenia weszła w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, czego rezultatem będzie przedłużenie zaniechania poboru podatków od dochodów (przychodów) uzyskanych do dnia 31 grudnia 2024 r., w miejsce przewidzianego dotychczasowym kształtem rozporządzenia odstąpienia od poboru podatku względem dochodów bądź przychodów powstałych do 31 grudnia 2022 r.

Jednocześnie należy wskazać, że mimo przedłużenia rozporządzenia przewidującego zaniechanie poboru podatku od umorzonych zobowiązań kredytowych na dwa kolejne lata, nie zachodzi konieczność podjęcia działań legislacyjnych na poziomie ustawowym, z uwagi na fakt, że zaproponowane w niniejszym projekcie rozwiązanie ma charakter przejściowy. Uwzględniając informacje uzyskane od ZBP oczekuje się, że proponowany czas obowiązywania rozporządzenia pozwoli sfinalizować bądź zrealizować w przeważającej mierze program ugód zawieranych przez kredytobiorców z bankami, co tym samym zdezaktualizuje przesłanki rodzące konieczność zrezygnowania z opodatkowania umarżonych wierzytelności z tytułu kredytu walutowego. Z uwagi na powyższe, przedłużenie mocy obowiązującej rozporządzenia nie ma charakteru unormowania systemowego, przewidzianego do stosowania w dłuższym okresie.

Ustawa z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461), stosownie do przepisu art. 4 ust. 2, dopuszcza możliwość skrócenia okresu wejścia w życie aktu normatywnego z uwagi na ważny interes państwa. Ważnym interesem państwa jest jak najszybsze uregulowanie kwestii nieopodatkowywania przychodów (dochodów) kredytobiorców z tytułu kredytu hipotecznego udzielonego na cele mieszkaniowe. Wejście w życie regulacji z dniem następującym po dniu ogłoszenia wyeliminuje wątpliwości w tym zakresie.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt rozporządzenia podlega udostępnieniu w Biuletynie Informacji Publicznej z chwilą jego przekazania do uzgodnień z członkami Rady Ministrów. Zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) z chwilą skierowania do uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania projektu rozporządzenia projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Materia objęta projektem rozporządzenia pozostaje w gestii państw członkowskich i nie podlega harmonizacji.

Projekt rozporządzenia:

- wpływa na funkcjonowanie samorządu terytorialnego, gdyż oddziałuje na finanse jednostek samorządu terytorialnego, w związku z czym zostanie przekazany do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych;
- nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia;
- nie stanowi pomocy publicznej w rozumieniu art. 107 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej;
- nie wpływa na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców;
- jest zgodny z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162, z późn. zm.).

Stosownie do postanowień art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa projekt jest ujęty w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów – poz. 636.